

HÖGSKOLAN
DALARNA

Examensarbete

Kandidatuppsats

Att Styra Eller Bli Styrd

En Undersökning av Systemlegitimitet i Kina

To Rule or Be Ruled: A Study of Legitimacy in China

Författare: Anton Altgård
Handledare: Kjetil Duvold
Examinator:
Ämne: Statsvetenskap
Kurs: Examensarbete i Statsvetenskap
Poäng: 15
Betygsdatum:

Examensarbete nr:

Högskolan Dalarna
791 88 Falun
Sweden
Tel 023-77 80 00

Abstract:

Kinesiska myndigheter återkommer ständigt till problematiseringen av korrupktion i offentlig förvaltning, men utländska myndigheter pressar hellre den Kinesiska regeringen om det kinesiska politiska systemets brist på demokrati. Denna studie av inflödes- respektive utflödeslegitimitet hos unga personer på orterna Xiangyun och Midu följer upp på tidigare undersökningar av den äldre generationen på samma platser, samt undersöker vilken av ovanstående brister som kinesiska medborgare uppfattar som det största problemet i det kinesiska systemet. Resultatet visar på vissa generationsskillnader, men även på att befolkningen i stort föredrar ett teknokratiskt förhållningssätt till politiskt styre över det demokratiska alternativet.

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
2. Syfte.....	2
2.1. Frågeställningar	2
2.2. Teori.....	3
2.3. Bakgrund	6
3. Metod.....	10
3.1. Variabler	11
3.2. Kvantitativt Frågeformulär.....	13
3.3. Fokusgrupper	15
3.4. Respondenter	16
3.5. Begreppsförklaringar	18
3.6. Reservationer	18
4. Resultat.....	19
4.1. Kvantitativt Material.....	21
4.2. Kvalitativt Material	23
5. Slutsatser & Diskussion.....	27
6. Källor	34
6.1. Artiklar och Litteratur.....	34
6.2. Elektroniska Källor	35
7. Bilagor.....	37

1. Inledning

Att Kina lider av utbredd korruption både inom och utanför offentlig förvaltning erkänns och diskuteras både av inhemska och utländska medier, men inom landet har dess problematisering ökat i omfång under de senaste åren. Den uppmärksammades inledningsvis redan med före detta president Hu Jintao's tal vid det kinesiska kommunistpartiets 90-års jubileum 2011 (DN 2011), men har intensifierats ytterligare dels i takt med skandalen kring och rättegången mot staden Chongqings f.d. Partichef Bo Xilai, samt dels efter att före detta president Hu Jintao, nuvarande president Xi Jinping med flera framhåvt korruptionen som en av landet Kinas största nuvarande politiska utmaningar. Särskild uppmärksammade blev dessas respektive hänvisningar till korruptionsproblematiken i sina tal till den nationella folkkongressen under maktskiftet i November 2012, efter vilket korruptionsdebatten mångdubblats i omfång inom landet (Expressen 2012). Korruptionsmål och liknande nyheter har sedan dess fått ökande medial uppmärksamhet även utanför Kina, men det råder delade meningar om huruvida den kinesiska regeringen är genuint intresserad av att göra förändringar för att bekämpa korruptionen. Kritiker påstår att så inte är fallet, utan att den sittande regeringen enbart försöker bibehålla sin legitimitet genom att framhäva och fördöma korruptionens existens i retoriken (Finansliv 2012, Fokus 2013). Denna möjlighet är desto påtagligare om man tar Kinas uppmätt höga offentliga legitimitet i åtanke (Saich 2011, Pew Global Attitudes Project 2011, 2012), samt om man tar i akt hur utländska stater och media istället för att följa den kinesiska modellen tenderar att problematisera Kinas odemokratiska styre som landets främsta problem (BBC 2010, Rysslands Röst 2013, The Financial Times Ltd. 2013).

Undertecknad genomförde under december 2012 och januari 2013 en fallstudie i vilken kinesiska medborgare i städerna Xiangyun och Midu ombads besvara frågor gällande deras tilltro till kinesisk offentlig verksamhet. Resultatet av undersökningen visade på överhängande positiva svar, vilket i linje med existerande studier visade på att legitimitet i offentlig förvaltning på orterna i fråga är fortsatt hög. Däremot led den av generalitetsproblematik i hur den begränsades till åldrarna 30-40,

samt i hur den helt och hållet bortsåg från det politiska inflödet som en potentiellt bidragande faktor till det kinesiska politiska systemets påstådda legitimitet. En korrigerande av dessa generalitetsproblem skulle kunna verifiera eller refutera mina tidigare slutsatser gällande legitimitet i offentlig sektor på orterna Xiangyun och Midu, samt belysa vilket av det utländska respektive det inhemska perspektivet på det kinesiska systemets mest trängande reformbehov som ligger närmast vad som faktiskt är fallet. Har Kinas ledare rätt i sina hävdanden om att kampen mot korruption är deras största nuvarande politiska utmaning? Eller ligger det mer än vad som erkänns av den kinesiska statens företrädanden i utländska påpekanden om att demokratisering borde prioriteras i Kinas reformarbete?

2. Syfte

Syftet med studien är att undersöka huruvida unga vuxna medborgare i städerna Xiangyun och Midu, Yunnan, Kina, anser att det finns en inflödesdimension i det kinesiska politiska systemet. Därefter undersöks till vilken grad denna inflödesdimensions uppfattade existens eller icke-existens bidrar till det lokala politiska systemets helhetslegitimitet. Eftersom min tidigare fallstudie gällande legitimitet i offentlig förvaltning begränsats till åldrarna 30-40 år inom städerna Xiangyun och Midu så kommer denna studie att adressera individer under 30 år inom samma lokalitet, för att således även undersöka om den kinesiska statens legitimitet skiljer sig mellan generationer som definierats av inhemska sociologer.

2.1. Frågeställningar

1. Anser vuxna medborgare under ålder 30 år i orterna Xiangyun och Midu att det existerar en faktisk inflödesdimension i det kinesiska politiska systemet?
2. Till vilken grad inverkar existensen eller avsaknaden av denna inflödesdimension på det kinesiska politiska systemets helhetslegitimitet i orterna Xiangyun och Midu?

2.2. Teori

David Eastons förklarar stabila och funktionella politiska system som delvis beslut och handlingar, såsom utförda av den offentliga förvaltningen på systemets utflödessida; och delvis krav och stöd från allmänheten på en det politiska systemets inflödessida (Easton 1965:32). Dessa aspekter av det politiska systemet är sammanlänkade med varandra i hur medborgares önskningskrav leder till beslut genom det politiska systemets inflödesdimension, vilket i sin tur processeras till beslut eller åtgärder av det politiska systemet. Efter att dessa beslut eller åtgärder upplevts av medborgarna så leder detta till feedback, vilken genom inflödessystemet når det politiska systemet och leder till nya åtgärder eller beslut (Easton 1965:33). Ett politiskt systems helhetslegitimitet består i hur väl detta politiska kretslopp fungerar, men kan även delas upp i inflödes- respektive utflödeslegitimitet utefter hur väl dessa respektive delar uppfattas fungera (Bäck 2008:23).

Inflödesdimensionen härrör i sin tur till hur en stats medborgare kan göra sina åsikter hörda inom det politiska systemet. Mer specifikt kan den definieras som huruvida det är möjligt att för medborgarna att påverka politiken både genom allmänna val och via alternativa vägar, såsom genom kontakt med politiker eller media (Rothstein 2010:10, 13, 103). Inflödeslegitimitet beskrivs i sin tur av Rothstein med flera som existensen av samtliga av dessa kanaler, samt tillit till att inflödessystemet fungerar, att det inte fuskas med röster och att valresultat respekteras (Rothstein 2010:13). Denna legitimitetsdimension är först och främst baserad på demokratiska stater, men skulle i enlighet med Eastons uppmärksammande av olika nivåer av stöd för en regim kunna appliceras även på odemokratiska stater. Easton skiljer mellan stöd för samhället, stöd för nationen, stöd för den politiska regimen och för centrala politiska aktörer (1965), medans Norris vidareutvecklar hans teori genom att dela upp just stöd för den politiska regimen i stöd för regimen institutioner respektive dess politiska principer (1999:11-12). Hand i hand med denna definition går indelningen av stöd och legitimitet i diffust och partikulärt stöd, av vilka den förstnämnda formen är mer generell medans den senare oftast är begränsad till ett särskilt område, såsom

exempelvis en politisk institution (Easton 1975:435). Politiskt stöd påstås i och med dessa uppdelningar kunna skilja sig mellan olika nivåer, men även kunna sprida sig från en nivå till en annan om särskilt starkt eller svagt stöd uppstår på en av nivåerna. På detta vis kan exempelvis stöd för en institution leda till ett ökat stöd för en regim, precis som en försämrat stöd för ett politiskt parti skulle kunna ha grava konsekvenser för samma regering. Många av de nivåer som Easton respektive Norris listar existerar visserligen över huvud taget inte i odemokratiska stater. Om man däremot accepterar det ofta förekommande grundantagandet att andra statsskick än demokrati kan föranleda andra förhållanden än i demokratier så vore det inte så långsökt att tro att andra indelningar än de Easton och Norris uppgett kan råda i odemokratiska stater. Det finns således en chans att medborgare i odemokratiska stater inte anser sig sakna en politisk inflödesdimension enbart för att en sådan inte existerar i demokratisk bemärkelse, utan istället attributerar denna funktion till en nivå eller funktion som inte uppmärksammas av utomstående individer. I kombination med de skillnader i förväntningar som måste förmodas existera under odemokratiska förhållanden så är det inte alls säkert att odemokratiska stater saknar inflödesdimensioner bara för att de är odemokratiska. Ej heller är det oproblematiskt att anta att de om det motsatta är fallet lider av låg inflödeslegitimitet, då ovanstående faktorer kan tänkas inverka även på denna punkt.

Utflydesdimensionen omfattas i sin tur av en stats offentliga sektor. Den offentliga sektorns legitimitet påstås enligt Rothstein att grundas i opartiskhet, universalitet och saklighet inom offentlig förvaltning (2012:105), vilket föranleder legitimitet i offentlig förvaltning genom hur det har en positiv inverkan på medborgarnas tillit gentemot offentliga tjänstemän. Putnam länkade likt Rothstein legitimitet i offentlig förvaltning till högt socialt kapital, samt dokumenterade hur motsatsen till opartiskhet och universalitet i offentlig förvaltning i form av korruption har den motsatta effekten på offentlig förvaltnings legitimitet. Detta förhållande bottenar i hur korruption kan inverka på förvaltningens effektivitet, vilket i sin tur underminerar medborgarnas förtroende för förvaltningen (1993:130). Putnam hävdade

dessutom att det existerar först och främst ett förhållande mellan en befolknings kultur och dess sammanslutenhet i sociala nätverk, samt att lokal offentlig förvaltnings effektivitet generellt sett ökar i takt med styrkan på just dessa sociala nätverk. Att denna effektivitetshöjande effekt i sin tur föranleder högre legitimitet i offentlig förvaltning har inte enbart dokumenterats av Putnam, utan även av Manion i fallstudier på lokal nivå i Kina (Putnam 1993:6-7, Manion 2006:318).

Rothsteins och Putnams respektive teorier bygger på förhållanden i demokratiska stater, men har av undertecknad testats på ett odemokratiskt exempel i studien Kultur, Nationalism och Korruption (Altgård 2013). Denna studie ledde med stöd av ovanstående idéer fram till slutsatsen att variablerna kultur och korruption (eller dess motsats) både är relevanta för fenomenet legitimitet i offentlig förvaltning, samt att även nationalism står sida vid sida med dessa variabler som en inverkan faktor. Att just nationalism listas som ytterligare oberoende variabel avgjordes av Holbig & Gilleys studie av fallet Kina, i vilken nationalismen påstås vara en av de främsta orsakerna till just landet i frågas höga förvaltningslegitimitet (2010:25). Det ska däremot nämnas att variabler utöver dessa mycket väl kan tänkas existera, just precis som en eller flera av dessa variabler kan tänkas vara verkningslösa. Rothsteins undersökning av Sverige är ett exempel på detta, där man trots avsaknad på den kulturella variabeln som Putnam dokumenterar i Italien ändå kultiverat hög förvaltningslegitimitet genom enbart en klart och tydligt okorrupt förvaltning (Rothstein 2012:105). Detta tycks deso troligare om man går tillbaka till Eastons respektive Norris teorier om olika nivåer av stöd för en politiskt system (Easton 1965, Norris 1999), då man skulle kunna skilja de mer partikulära fenomenen korruption i offentlig förvaltning samt tillit till offentliga tjänstemän från de mer övergripande och diffusa koncepten kultur och nationalism. Samtliga av ovanstående variabler är visserligen relevanta även på lokal nivå, främst tack vare deras inverkan på tillit respektive effektivitet. Däremot vore det rimligt att anta att ett antal ytterligare variabler påverkar förvaltningen på diffus respektive partikulär nivå, precis som det vore rimligt att förmoda att nivåer som institutioner och partier har ytterligare påverkande faktorer. Vad potentiella andra oberoende variabler för just legitimitet i

offentlig förvaltning kan tänkas vara kommer däremot inte att spekuleras i här, då enbart samtliga av ovanstående faktorer verifierats av undertecknad som relevanta för denna studies syfte (Altgård 2013:17)

2.3. Bakgrund

Det finns många akademiska studier som framhäver den höga legitimiteten i fallet Kina, dess styrelseskick och utbredda korruption till trots. Saich (2011), Manion (2006) och Holbig & Gilley (2010) bevisat detta faktum i Kina-specifika fallstudier, medans Mishler & Rose (2011) and Pew Global Attitudes (2012) har nått samma slutsatser i mer generella undersökningar av exempelvis diktaturer och påstått postkommunistiska stater. Flertalet av dessa undersökningar mäter däremot enbart utflödeslegitimiteten i varierande grader, istället för att fokusera på helhetslegitimitet genom att inkludera frågor om inflödesdimensionen. Holbig & Gilley (2010) och Saich (2011) behandlar alla främst legitimitet i offentlig förvaltning, vilken är uppmätt efter kinesiska medborgares förtroende för den kinesiska offentliga förvaltningen. Manion diskuterar istället de kinesiska demokratiska tendenserna på lokal nivå och dessas konsekvenser för den lokala förvaltningen, medans Pew Global Attitudes och Mishler & Rose i sin tur undersöker ett mer diffust regimstöd, utan att över huvud taget gå in på detaljer om vad det är som föranleder de kinesiska medborgarnas stöd för sitt land. Undertecknad byggde i sin tur på resultaten av samtliga av dessa studier i en fallstudie av de kinesiska orterna Xiangyun och Midu, i vilken jag kom fram till slutsatsen att offentlig förvaltnings legitimitet på dessa två orter är hög trots både den kinesiska statens odemokratiska statsskick och dess utbredda korruption i offentlig sektor på grund av medborgarnas kulturella värderingar. Dessa kulturella värderingar bottnar dels i konfucianismens tonvikt på sociala nätverk och statens patriarkala roll i samhället, samt dels i starka nationalistiska känslor gentemot det kinesiska politiska systemet (Altgård 2013:17). Däremot finns det desto färre undersökningar av kinesiska medborgares relation till det kinesiska politiska systemets inflödesdimension, även om forskare som Manion

(2006), Wang (2008) och Zheng & Wu (2005) åtminstone snuddar vid ämnet i deras studier av reformer inom lokalpolitiken respektive medias växande inflytande i Kina. Frågan är således huruvida det kinesiska systemets helhetslegitimitet enbart är baserad på det politiska utflödet, eller huruvida det i Kina existerar en motsvarighet till det politiska inflödet i demokratiska stater.

Med tanke på att Easton's inflödes- och utflödesmodell är baserad på demokratiska stater så är det lätt att ta för givet att inflödes- och utflödesmodellen inte är applicerbar på Kina. Tar man däremot de faktiska omständigheterna i Kina i åtanke så finns det goda skäl att misstro denna slutsats (Lindahl 2008:346). Visserligen så har man i den senaste kinesiska författningen inte gjort några större förändringar av det politiska landskapet, trots att man tonat ner kommunistpartiets roll till favör för påståenden om att statsmakten är grundad i det kinesiska folket. Kommunistpartiet är inte formellt sett det enda tillåtna partiet, men det utövar fortfarande betydande makt över det statliga förvaltningssystemet på grund av hur dess mest inflytelserika ledare även innehar de högsta statliga ämbetena (Lindahl 2008:329). Utöver detta så väljs inte representanter till parlamentet – den nationella folkkongressen - genom fria val, utan tillsätts istället indirekt genom en deliberativ rekommendations-process som bottnar i de regionala motsvarigheterna till den lagstiftande församlingen. Ledamöterna i dessa utses i sin tur av medlemmarna i de lokala folkkongresserna, vilka utgör det politiska systemets lägsta nivå (Lindahl 2008:339). Det kan visserligen tyckas att regionala och nationella representanter åtminstone är något så när demokratiskt utvalda av representanter på den lägsta politiska nivån i samhället, men då dessa rekommendationer kräver kommunistpartiets godkännande så är det omöjligt för politiska kandidater att nå högre politiska nivåer mot kommunistpartiets vilja (Yu 2008:7). Trots denna partiets de facto kontroll över vem som hamnar i den nationella folkkongressen så har detta parlament dessutom inte någon betydande maktrull, då det i själva verket är landets politburo och ständiga politiska utskott, i vilka partiets ovannämnda högsta ledare återfinns, som innehar den faktiska statsmakten (Lindahl 2008:339, Yu 2008:8). Detta till trots så är statsvetare såsom Lindahl (2008) och Yu (2008) överens om att det kinesiska systemet har upprättat ett flertal demokratiska

element som utgör en klar och tydlig inflödesdimension, även om denna inflödesdimension är desto tydligare lokalt än den är på högre nivåer av det politiska systemet. Först och främst så har man på senare år skönjat tendenser som tyder på att den nationella folkkongressen kommer att spela en mer betydande roll i det framtida kinesiska samhället. Detta beror delvis på att liberala förespråkare blivit fler både inom det kinesiska kommunistpartiet (Lindahl 2008:325), samt delvis av hur deliberativt beslutsfattande börjat skönjas även inom parlamentet (Yu 2008:8). Dessa tendenser har föranlett intressanta reformer som syns tydligast på lägre nivåer inom den kinesiska politiken. Visserligen speglar Kinas regionala och lokala politik den nationella situationen, med provinser, län och kommuner som innehar ungefär samma förvaltningsorgan som staten. Däremot finns det inom de lokala folkkongresserna ett visst utrymme för politisk debatt - om så inom bestämda gränser, samt med förbehåll för statens och partiets rätt att fatta de faktiska besluten (Lindahl 2008:325). Utöver detta så har man sedan 1990-talet även har börjat tillåta direkta, hemliga och delvis fria val av tjänstemän till dessa lokala folkkongresser, vilka förekommer på by- respektive motsvarande statsdelsnivå. Även dessa val utlyses enbart så länge samtliga kandidater först har granskats och godkänts av kommunistpartiet, men att de faktiskt förekommer visar trots detta på ett gradvist ökat involverande av kinesiska medborgare i politiken (Lindahl 2008:346). Att detta i stora drag gjorts i enlighet med Eastons (1965) politiska kretslopp med inflöde, politiskt beslut, utflöde och feedback visar dessutom på att åtminstone de kinesiska myndigheterna är mycket väl medvetna både om att de har en inflödesdimension och hur de ska använda den till sin fördel. På denna punkt är fallet Kina det mest uppenbara och avvikande exemplet på en odemokratisk stat med politiska förfaranden snarlika demokratiska staters motsvarigheter, då det långsamma reformarbetet gällande just den begränsade lokaldemokratin präglats av politiskt fattade beslut som i efterhand har justerats utefter den feedback som fåtts på det första beslutet (Shi 1999:404).

Rent teoretiskt existerar det alltså en inflödesdimension i det kinesiska systemet, om så en begränsad sådan i jämförelse med västerländska demokratiska

staters motsvarigheter. För att avgöra huruvida denna del av det politiska systemet inverkar på Kinas legitimitet så behöver man däremot titta på dels huruvida inflödesdimensionen över huvud taget är uppmärksammas av medborgarna, samt dels huruvida den föranleder någon form av inflödeslegitimitet. Rothsteins definition av utflödeslegitimitet kan som tidigare nämnts i många fall överföras till odemokratiska stater (2012:13), och med Eastons erkännande av att legitimitet kan spridas från en särskild nivå av politiskt stöd till andra nivåer av det politiska systemet så är de kanske särskilt applicerbara på just fallet Kina (1965). Mer specifikt så kan tilltro till det formella politiska systemet med enkelhet överföras till ett auktoritärt styre, då detta gäller systemets effektivitet snarare än den grad det bygger på demokratiska idéer. Fusk med röster samt att valresultat respekteras är inte lika applicerbart, men kan i Manions (2006) studier skönjas i viss mån även i Kina på grund av de delvis fria val som sker på lokal nivå. Möjligheten till påverkan genom politiker verifieras också delvis av Manions (2006) studie av Kinas influenser på lokal nivå, samt delvis av Wang (2008) och Zheng & Wu (2005) i dessas undersökningar av hur ökat användande av internet har förändrat kinesiska medier i allmänhets inflytande över det politiska systemet. Det enda som återstår att se är huruvida kinesiska medborgare över huvud taget tar dessa legitimitetsdimensioner i akt i sina personliga åsikter om den kinesiska staten, samt huruvida de är positivt eller negativa inställda till deras förekomst. Undertecknads fynd gällande kulturens och nationalismens respektive roller för kinesisk offentlig förvaltnings legitimitet skulle nämligen kunna tolkas som indikationer på att kineserna accepterar sitt odemokratiska system, omvärldens återkommande påpekanden om Kinas demokratiseringsbehov till trots. Yum (1988:380), Hu (2007:10) och Tan (2010:2-5) framhäver exempelvis konfucianismens patriarkala drag, vilka till lika delar uppmuntrar underkastelse gentemot överhuvudet i familjen och gentemot statschefen och ministrarna i regeringen. Kombinerat med nationalismens framhävande och glorifierande av nationalstaten och dess intressen (Ball & Dagger 2011:194) så är det kanske istället så att en inflödesdimension i västerländskt demokratiskt bemärkelse över huvud taget inte förväntas av kinesiska

medborgare, vilket i sin tur skulle betyda att existensen eller avsaknaden på en sådan har ytterst marginell inverkan på Kinas helhetslegitimitet.

3. Metod

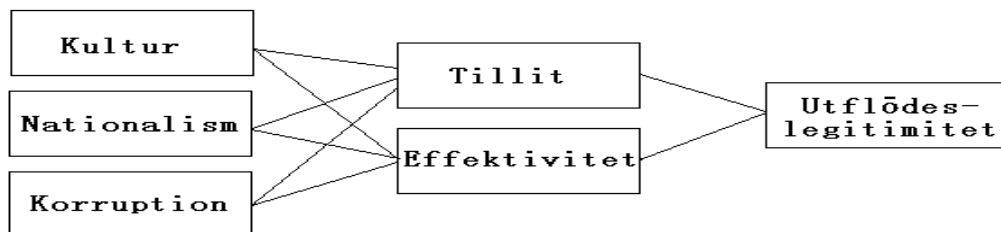
Studien kommer i likhet med den föregående undersökningen att baseras på data insamlade genom muntliga intervjuer med kinesiska medborgare i de mellanstora orterna Xiangyun och Midu. Eftersom jag under loppet av denna tidigare undersökning lade märke till att kvalitativa motiveringar föranledde slutsatser på ett helt annat sätt än kvantitativt uppmätta attityder så kommer däremot undersökningen att delas upp i två olika delar. Först och främst så kommer en kvantitativ undersökning likvärdig den i min tidigare studie att genomföras med individer i den yngre åldersgrupp i vilken Wang (2008) och Holbig & Gilley (2010) funnit bevis på generationsförändringar i fallet Kina. Denna del av studien genomförs dels för att motverka de generalitetsproblem som uppstod i och med min tidigare studies fokus på individer över 30, vilket Wang (2008) identifierar som den övre gränsen för den nya generationen kineser; samt delvis för att forskningsfrågorna i denna studie kräver information gällande både inflödes- och utflödeslegitimitet för att över huvud taget kunna bli besvarade. I samband med den kvantitativa undersökningen så kommer individer erbjudas möjlighet att delta i uppföljningstillfällen i fokusgrupper, i vilka diskussioner gällande frågorna som ställts under de kvantitativa intervjuerna kommer att hållas. Dessa diskussioner förväntas generera mer kvalitativ data gällande respondenternas uppfattningar om det kinesiska politiska systemets inflödesdimension och dennes betydelse för statens legitimitet. De två olika tillvägagångssätten kommer nedan att i tur och ordning beskrivas mer detaljerat, efter inledande stycken i vilka de för studierna gemensamma variabler, kriterier gällande respondenterna samt begreppsförklaringar kommer att beskrivas närmare. Till sist följer ett redogörande för de reservationer och brasklappar som bör tas i akt för samtliga delar av studien.

3.1. Variabler

Undersökningens beroende variabler är utflödeslegitimitet respektive inflödeslegitimitet i Kina. Visserligen ligger inflödeslegitimiteten i fokus, men med tanke på bevisen på generationsskillnader i individer över respektive under trettioårsstrecket så går det inte att dra slutsatser baserade på undertecknads tidigare fynd gällande 30-40 åringar. Av denna anledning måste även utflödeslegitimiteten undersökas, för att således kunna besvara till vilken grad inflödeslegitimiteten inverkar på det kinesiska systemets helhetslegitimitet. De oberoende variablerna för utflödeslegitimiteten är samma som jag använt mig av i min tidigare studie, eller med andra ord nationalism, kultur och korruption eller dess motsats (Altgård 2013). Samtliga av dessa faktorer inverkar på utflödeslegitimiteten genom de mellanliggande variablerna tillit till offentliga tjänstemän och effektivitet inom offentlig förvaltning. Det bör nämnas att ytterligare oberoende variabler förmodligen inverkar på medborgarnas förtroende för förvaltningen. Detta tycks troligt inte minst om man tar Eastons teorier gällande olika nivåer av stöd för ett politiskt system i akt, då man om man kategoriserar ovanstående oberoende variabler troligen skulle placera korruption som inverkan på mer partikulär nivå medan kultur och nationalism snarare hör till ett mer diffust regimstöd. Att samtliga oberoende variabler är relevanta för lokal nivå försäkras däremot av de mellanliggande variablerna, medan samma variablers relevans för fallet Kina verifierats i undertecknads tidigare studie av offentlig förvaltnings legitimitet på orterna Xiangyun och Midu (Altgård 2013).

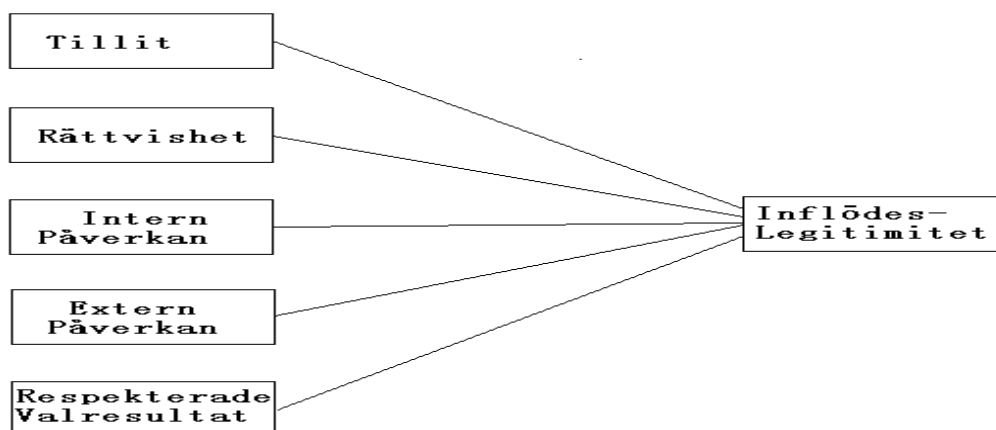
Inflödeslegitimiteten påverkas i sin tur av variablerna tillit till det politiska systemet, rättvishet, möjlighet till påverkan genom val och politiker, respekterade valresultat samt möjlighet till påverkan genom media (Rothstein 2010:10, 13, 103). Alla dessa faktorer tycks vara både relevanta för och applicerbara på det kinesiska systemet, av vilken anledning samtliga kommer att användas i denna undersökning. Se följande figurer för en visualisering och efterföljande definiering av variablerna för inflödes- respektive utflödeslegitimitet.

Utflydeslegitimitet

I enlighet med undertecknads föregående studie så definieras kultur efter Yums definition, vilken framhäver konfuciska drag såsom fokus på sociala grupper och dess relationer i ett patriarkalt förhållande till traditionellt sett definierade ledare (1988:380). Nationalismen har vissa gemensamma drag med kultur, då den som ett sammanhållande och gemenskaps-främjande element skapar både tillit och socialt kapital som sedan inverkar på de mellanliggande variablerna. Utöver detta omfattar variabeln nationalism starka positiva känslor gentemot staten och förvaltningen (Ball & Dagger 2011:194). Korruption definieras till sist som partiskhet och icke-generalitet i offentlig förvaltning, medans avsaknaden på korruption innebär det motsatta. Tillit som mellanliggande variabel härrör till vertikal tillit, eller med andra ord tillit till offentliga tjänstemän, medans effektivitet som mellanliggande variabel handlar om huruvida förvaltningen levererar både beslut och samhällsservice inom skäligen tidsram för uppgiften i fråga (Altgård 2013:8).

Inflödeslegitimitet

Tillit hänvisar i denna modell till medborgarnas tro på att det existerande systemet fungerar bra, i den bemärkelsen att det lever upp till vad medborgarna förväntar sig av det. Rättvishet definieras som att lagar och regler gällande hur inflödessystemet ska fungera följs och inte bryts mot. Respekterade valresultat innebär att den som får flest röster vid lokala direktval också blir den som får en plats i den lokala folk-kongressen. Intern påverkan innebär till sist möjligheten att få sin vilja fram genom systemiska faktorer såsom valen i sig och de folkvalda politikerna, medans extern påverkan först och främst handlar om möjligheten att påverka det politiska systemet genom media (Rothstein 2012:10, 13, 103).

3.2. Kvantitativt Frågeformulär

Denna del av undersökningen baseras på undertecknads föreliggande studie. Detta sker först och främst för att verifiera de grundantaganden om Kinas höga offentliga legitimitet som denna studie bygger på, då dess föregångare led av påtagliga generalitetsproblem i dess generationsavgränsning som först bör åtgärdas. Av denna anledning kommer den kvantitativa delen av studien att genomföras på ett sätt som är näst intill identiskt med den kvantitativa studien i Kultur, Nationalism och Korruption (Altgard 2013). Utöver detta kommer frågor om det kinesiska politiska systemets inflödesdimension att inkluderas, för att på detta vis avgöra huruvida kinesiska medborgare i Xiangyun och Midu är medvetna om dennas existens inför den kvalitativa delen av studien.

Eftersom svårigheterna att inleda ett effektivt samarbete med de lokala myndigheterna på endera av de orter som undersökningen genomförs på består så kommer det att vara fortsatt svårt att åstadkomma ett kontrollerat urval respondenter. Istället så kommer individer därför att tillfrågas delta på allmän plats. Totalt 50 individer per ort (det vill säga 100 individer totalt) kommer att ombedjas delta i denna delen av undersökningen, vilket med den enkelhet denna siffra uppnåddes i den föregående studien i åtanke inte förväntas utgöra ett problem. Minst en fråga kommer att ställas för varje oberoende variabel i undersökningen. Frågorna gällande

utflödeslegitimitet kopieras från den föregående studien, för att således möjliggöra en jämförelse med dennas resultat (Altgård 2013:8). Detta innebär ca två frågor per variabel på utflödessidan, av vilka frågor 1 berör kultur, 2 och 3 berör nationalism och 5 och 6 berör korruption. Fråga 4 berör den mellanliggande variabeln effektivitet, medans fråga 6 berör den mellanliggande variabeln tillit till offentliga tjänstemän. Dessa sistnämnda frågor inkluderas för att avhjälpa avläsning av resultatet. Avsaknaden på mellanliggande variabler för inflödeslegitimiteten gör att dessa enbart kräver en fråga var, men med forskningsfrågorna i åtanke kommer dessa istället att inledas med en fråga som rör huruvida respondenterna tycker att inflödesdimensionen existerar över huvud taget. Se bilaga 1 för de frågor som kommer att användas. Frågorna mäter enbart variablerna separat, med undantag för fråga 1 om utflödeslegitimiteten. Denna berör ett attribut (gemenskap) som kan förklaras av både Kinas kultur och nationalism. Här förmodas kultur vara den främsta inverkan faktoren, då undertecknads tidigare studie föranledde slutsatsen att så måste vara fallet (Altgård 2013:15). Detta betyder inte att nationalismens tänkbara förstärkande av denna variabel ska förringas, utan enbart att kultur ska anses vara den dominerande oberoende variabeln när det gäller gemenskap i orterna Xiangyun och Midu.

Svarsalternativen rangeras från ett till fyra, där ett är negativt och fyra är positivt. En ruta för korta motiveringar av svar inkluderas också, för att således möjliggöra för respondenterna att uppge övergripande kvalitativa förklaringar till sina svar. Detta kommer förhoppningsvis att leda till intressanta påståenden som kan diskuteras i fokusgrupperna, samt att underlätta urskiljning av vilken oberoende variabel som är dominerande i det enstaka fall där två variabler kan påstås adresseras av en och samma fråga. Tots att detta upplägg skulle fungera bra som ett frågeformulär så kommer det istället att användas som en intervjuguide, vilken undertecknad kommer att använda både för att styra intervjuerna och för att nedteckna respondenternas svar. Anledningen till detta val är att det vore vanskligt att förlita sig på skriven information, då man på detta vis med säkerhet skulle dra på sig reliabilitetsproblem i form av misstolkningar och dylikt gällande begrepp i undersökningen som en del av respondenterna måste förmodas inte känna till.

Intervjuguiden kommer ändå att översättas till kinesiska, för att således gardera mot möjligheten att respondenterna vill läsa formuläret.

3.3. Fokusgrupper

Den kvantitativa delen förväntas enbart kunna verifiera huruvida offentlig förvaltnings legitimitet i Xiangyun och Midu är hög, samt besvara frågan om kinesiska medborgare i Xiangyun och Midu är medvetna om det kinesiska politiska systemets inflödesdimension. Den grad till vilken inflödesdimensionens existens eller icke-existens inverkar på den kinesiska statens helhetslegitimitet kommer i sin tur att avgöras i en uppföljande del, ifrån vilken kvalitativ information kommer att insamlas. Denna uppföljning kommer att ske i fokusgrupper, dels för att nå ut till flera deltagare vid ett och samma tillfälle och dels för att generera mer kvalitativt material genom att uppmuntra till diskussioner mellan deltagarna (Esaiasson 2012:345-50). Åtminstone två fokusgrupper om fem individer var kommer att hållas på respektive ort, men fler kan tillkomma om det visar sig vara möjligt att få tag på tillräckligt med folk. Frågorna kommer att baseras på resultaten av den föregående kvantitativa undersökningen, vilka kommer att presenteras för de deltagande i form av uttalanden om det kinesiska systemet. Respondenterna kommer i sin tur ombes antingen bekräfta eller refutera dessa uttalanden, samt motivera varför de håller med eller tycker de är fel. Utöver detta kommer de tillfrågas huruvida de tycker att det som sägs är bra eller dåligt, för att således kunna mäta deras attityder gentemot de rådande förhållandena i Kina. En lista med dessa uttalanden sammanställdes efter att den kvantitativa undersökningen fullförts, och finns bifogad i bilaga 4.

Fokusgrupperna kommer att hållas i bokningsbara privata rum på restauranger på respektive ort. De kommer sedan att följas upp på plats med en av undertecknad bekostad måltid för samtliga respondenter i varje grupp, för att således kompensera dessas deltagande i denna något mer tidskrävande undersökning. Då denna form av belöning är vanlig i Kina förväntas den vara mer än tillräcklig som incitament för de tillfrågade att delta. Undertecknad kommer själv att agera moderator

i samtliga grupper för att motverka språkliga missförstånd, då mina kunskaper i Mandarin Kinesiska med säkerhet är större än flertalet respondenters motsvarigheter i engelska. Däremot kommer jag som tidigare nämnts att ha en så passiv roll som möjligt för att undvika att jag på något vis styr diskussionen, både för att undvika indirekt inflytande över hur respondenterna svarar och för att undvika att respondenterna själva inte får uppfattningen att de förväntas svara på en visst sätt (Esaiasson 2012:348). Med respondenternas nationalitet och förmodade ovilja att se sina åsikter öppet publicerade så kommer jag dessutom enbart föra korta anteckningar av vad som sägs istället för att spela in det, för att således kunna försäkra deltagarna om att det inte finns någon möjlighet för utomstående att identifiera dem utefter de svar de har uppgett. Detta lägger visserligen större krav på mig i min roll under sessionernas gång, men det motverkar samtidigt både ovilja hos respondenterna att säga vad de faktiskt tycker och den möjliga reliabilitetsproblematik som skulle kunna uppstå om jag förlitade mig på utomstående moderatorer.

3.4. Respondenter

För att försäkra mig om att respondenterna svarar om samma lokalitet och omständigheter så kommer enbart villiga tillfrågade som passar in på en förbestämd profil att erbjudas deltagande i den kvantitativa undersökningen. Ålder, bostadsort och folkbokföringsort utgör de viktigaste kriterierna. Kriterierna ämnar föranleda svar gällande de orter som undersökningen baseras på, i motsats till om orter på vilka andra förhållanden kanske råder. Kriteriet ålder adresserar istället problematiken gällande ålderskillnader, då existerande studier gällande fallet Kina visat på generationsskillnader i ett flertal bemärkelser just mellan människor över respektive under åldergränsen 30 år (Holbig & Gilley 2010:397, Wang 2010:18). Eftersom undersökningsmaterialet från den föregående studien behandlade kinesiska medborgare mellan 30 och 40 år så kommer denna fokusera på den av ovanstående forskare verifierade yngre generationen, vilken i existerande forskning avgränsas till individer under 30 år. Viss flexibilitet kommer däremot att praktieras på denna

punkt, då man eftersom över två år har gått sedan dessa observationer gjordes bör anta att generationsgapet nu ligger runt åldern 32. Även om ingen nedre gräns för denna nya generation har uppmärksammats av sociologisk forskning i Kina så kommer inte individer under 18 år heller att tillfrågas. Detta dels då vore problematiskt att anta att yngre individer är välinformerade om det politiska läget. samt dels då det skulle kunna leda till motstånd och ilska från föräldrar eller målsmän till de tillfrågade.

Deltagare till fokusgrupperna kommer först och främst att rekryteras från respondenterna från enkätundersökningen, men kan om behov uppstår komma att kompletteras med utomstående individer. Dessa kommer först och främst att nås genom informanter bland de deltagare som allaredan gått med på att delta i fokusgrupperna, vilka kommer att uppmuntras att rekommendera andra som skulle kunna tänka sig att delta (Esaiasson 2012:178). I den utsträckning detta snöbollsurval inte genererar tillräckligt med folk så kommer ytterligare respondenter att rekryteras via den engelsk-kinesiska hemsidan gokunming.com, vilken fungerar som en regional hub för kontaktannonser för både anställningar och deltagare i liknande undersökningar. Anledningen till att detta alternativ är en sista utväg är deltagare via gokunming.com förmodligen måste värvas mot betalning, då man förmodligen annars inte skulle få tag på villiga deltagare. Detta antagande leder i sin tur till frågorna om huruvida dessa individer är representativa för sina orter, samt om de med tanke på att de utför en tjänst mot betalning kommer att svara uppriktigt på undersökningsfrågorna. För att utifall det blir nödvändigt åtgärda denna problematik så kommer samma krav på ålder, bostads- och folkbokföringsort att ställas på dessa respondenter. Det kommer dessutom att krävas att de bekräftar att de passar in på undersökningsprofilen genom att legitimera sig med kinesiskt ID-kort vid undersökningstillfället. Även stor försiktighet kommer att vidtas gällande hur informationen och frågorna framförs både i annonser, första kontakter och vid undersökningstillfället, för att således undvika att respondenterna svarar i enlighet med vad de uppfattar vara understecknads förväntningar.

3.5. Begreppsförklaringar

Givetvis bör termer som inflödes-/utflödesdimension, effektivitet och politiskt system definieras, för att således försäkra att respondenterna inte besvarar frågorna utefter sina egna tolkningar. Inflödesdimensionen förklaras som de kanaler genom vilka medborgarna kan påverka politiken, medans utflödesdimensionen omfattar de tjänster och beslut som det politiska systemet levererar. Det politiska systemet är i fallet i fråga den kinesiska staten inklusive kommunistpartiet, då dettas dominerande roll i landet gör det omöjligt att bortse från det (Lindahl 2008:339). Till begreppet offentlig förvaltning räknas däremot inte kommunistpartiet, existensen av partier i förvaltningsorgan till trots, utan enbart de myndigheter som på något vis levererar antingen beslut eller samhällsservice till medborgarna. Samhällsservice beskrivs i sin tur som barnomsorg, polisverksamhet, skola, renhållning och etcetera, medans beslut beskrivs som lagstiftning och motsvarande som fattas på politisk nivå. Termen offentliga tjänstemän benämner således anställda vid offentliga förvaltningsorgan, medans folkvalda politiker är de personer som genom folkomröstningar på lokal nivå utnämns till de lokala folkkongresserna. Begreppet media hänvisar till TV, radio, tidningar och internet, vare sig det handlar om onlinetidningar eller sociala media. Tillit som oberoende variabel för inflödesdimensionen innebär medborgarnas vilja att lita på systemet, medans tillit som mellanliggande variabel till utflödesdimensionen hänvisar till medborgarnas tilltro till offentliga tjänstemän. Stolthet handlar om positiva känslor gentemot ett objekt. Effektivitet härrör till systemets förmåga att inom skäligen tid leverera antingen samhällsservice eller beslut, beroende på det ärende det gäller. Korruption gäller till sist motsatsen till generalitet, opartiskhet och jämlikhet inom det politiska systemet, eller med andra ord partiskhet och klientelism (Kurer 2005, Roninger 2004).

3.6. Reservationer

Det måste till sist uppmärksammas att båda delarna av undersökningen lider av påtagliga generalitetsproblem, och att dessa gäller oavsett tillvägagångssätt

gällande rekrytering av respondenter. Dessa problem uppstår i hur det slumpmässiga urvalet varken är stort nog eller för den delen framarbetet på ett sätt som gör att det på något vis kan kallas för representativt varken för Kina i allmänhet, eller ens för den region som den faktiskt genomförs på. Denna problematik åtgärdas åtminstone till viss del av hur den baseras på respondenter från två olika orter. Detta bevisar nämligen dels att funna samband inte enbart gäller en enskild ort. Problematiken kan även möjligtvis komma att åtgärdas av studiens resultat, om detta visar sig vara förenligt med undertecknads tidigare studie av legitimitet i offentlig förvaltning i samma kinesiska städer. Bortom dessa potentiellt generalitetsförstärkande element så kan jag med undersökningens budget- och tidsbegränsningar i åtanke inte adressera dessa generalitetsproblem, av vilken anledning det är av största vikt att påpeka att denna undersökning enbart är en fallstudie. Stor försiktighet kommer därför vidtas vid möjliga teoretiseringar om vad undersökningsresultatet säger om den kinesiska befolkningen bortom orterna i fråga. Till sist bör det nämnas att översättning från kinesiska till svenska utgör ett problem, då samtliga fältarbetsdelar av undersökningarna sker av undertecknad på mandarin kinesiska. Undertecknad är visserligen översättare till yrket, men detta till trots så är svenska och kinesiska så olika språk att vissa svårigheter ändå kommer att uppstå. Särskilda komplicerat förväntas det bli vid försök att återge respondenternas egna ord, av vilken anledning direkta citat över huvud taget inte kommer att dokumenteras i undersökningen.

4. Resultat och Analys

Undersökningen pågick i två omgångar, indelade efter de respektive fältarbetsdelarna. Det kvantitativa materialet insamlades utan problem under perioden 8-12 Maj 2013. Flertalet respondenter som tillfrågades gick till sist med på att delta i undersökningen, även om det krävdes en del uppmuntring för vissa individer. Ingen statistik över kön eller ålder fördes av denna anledning, för att således övertyga de deltagande om att de förblir anonyma. Andra blev nekade möjlighet till fortsatt deltagande på grund av hur de inte mötte den önskade respondentprofilen, men även

detta fördes det ingen statistik över av samma skäl som ovan. Ingen siffra kan därför sättas på varken antalet manliga respektive kvinnliga deltagare eller den specifika svarsfrekvensen utav antalet tillfrågade, annat än att det var relativt jämt mellan könen och att fler deltog än tackade nej. Dessa problem och deras konsekvenser för denna studie måste antas bottna i respondenters förmodade reservationer mot att öppet uppge sina åsikter om det kinesiska politiska systemet, vilket allt annat än uppmuntras i Kina. Detta till trots tycktes det som att fler respondenter än vad som behövde intervjuas kunde ha ordnats, men undersökningen avbröts igen efter 50 svar från varje ort för att på detta vis underlätta ett jämförande med den föregående studien.

61 respondenter, det vill säga fler än hälften av deltagarna, var vid det kvantitativa undersökningstillfället intresserade av att delta i en kvalitativ uppföljning på undersökningen i fokusgrupper. Samtliga uppgav kontaktinformation i form av telefonnummer och email-adresser. Stort bortfall skedde däremot vid återkontakten med respondenterna, antingen i form av avböjanden eller genom att över huvud taget inte svara – vilket i det senare fallet leder till frågan om de uppgedda kontaktuppgifterna över huvud taget var korrekta. Detta i kombination med de tidigare omnämnda svårigheterna att öppet dokumentera information om respondenterna föranleder konstaterandet att det inte är så lätt att intervjua folk på allmän plats i Kina, eller för den delen i diktaturer i allmänhet. Deltagare till två fokusgrupper om fem deltagare per ort ordnades trots dessa problem, plus näst intill fulla tredje grupper för endera orterna. Försök gjordes att få deltagare att ta med sig bekanta för att fylla ut de sista fokusgrupperna, men då dessa inte ledde till några bestämda svar så hyrdes ytterligare respondenter in via gokunming.com mot betalning. En sådan respondent deltog i fokusgrupperna i undersökningarna i Midu, och tre stycken blev utplacerade i varsin fokusgrupp i Xiangyun. Fokusgrupperna genomfördes utan problem under perioden 17-19 Maj 2013, under vilken mötena i Midu tog plats under den 17e Maj och de i Xiangyun under den 18-19. Resultatet av undersökningarna redogörs för nedan i tur och ordning, samt i bilagorna 2, 3 och 4 för den kvantitativa delen.

4.1. Kvantitativt Material

Resultatet av den kvantitativa delen av studien sammanfattas här, men framställs även i statistiska tabuleringar i bilagor 2, 3 och 4. Denna del av undersökningen visade i sig på ett antal trender, då man på flertalet frågor svarade på liknande sätt på bägge orterna. För att inleda med frågorna gällande utflödeslegitimiteten så var resultatet ganska jämt, även om det generellt sett vägde över mot den positiva sidan. Svaren var som mest positiva gällande frågan om tillit till andra medborgare, medans frågorna om känslor gentemot förvaltningen respektive tillit till offentliga tjänstemän var låga på grund av negativa attityder på orten Xiangyun. Det ska med detta i åtanke uppmärksammas att negativa attityder visade sig vara mer frekventa i Xiangyun på näst intill samtliga frågor, med undantag för frågan gällande den grad till vilken offentlig förvaltning uppfattas som korrupt. Ett liknande förhållande råder för frågorna gällande det politiska systemets inflödesdimension, då man även här kan skåda större negativitet i svaren från Xiangyuns medborgare. Svaren gällande denna legitimitetsdimension var också på denna punkt till större delen positiva. Samtliga respondenter påstod sig anse att det kinesiska politiska systemet har en inflödesdimension, samt var generellt sett positiva gällande hur inflödesdimensionen fungerar. Undantagsvis uppmättes väldigt negativa attityder gällande möjligheten att påverka politiken genom folkvalda politiker, då man på båda orterna tycks vara av åsikten att detta inte går att göra i någon större utsträckning.

Motiveringar som uppgavs vid insamlingstillfällena förklarar vissa av svaren som uppgavs. Nedan redogörs de mer frekventa motiveringarna, då dessa tycks relevanta för hur de kan påstås vara relativt utbredda. Motiveringar som upprepats färre än fem gånger återges ej, då det vore problematiskt att anta att de representerar vanligt förekommande åsikter. På frågan om tillit på utflödessidan uppgavs i samband med positiva svar att man känner de flesta i sin omgivning, och att om man inte själv gör det så gör någon i ens familj det med säkerhet. Negativa svar motiverades i sin tur av att folk ofta är opportunistiska i Kina och sätter sitt eget bästa

före andras. Gällande stolthet över Kina respektive kinesisk offentlig förvaltning uppgavs Kinas långa och rika historia som skäl för det förstnämnda och Kinas på senare år otroliga ekonomiska utveckling och medförda förbättringar i levnadsstandard som motivering till det senare. I motsats till detta uppgav många av de som svarat negativt på denna fråga att Kina inte tar väl hand om alla sina medborgare, särskilt de fattiga. En återkommande förklaring till de mer förekommande negativa attityderna till dessa frågor var korruption i offentlig förvaltning, samt mindre förekommande antydanden om att, i likhet med motiveringarna gällande medborgare i ens omgivning, människor i Kina ofta är själviska och berikar sig på andras bekostnad. Många hänvisade till de återkommande skandalerna med mjölkpulverfabriker i Kina som stoppat giftiga medel i bröstmjölk ersättning för spädbarn som ett exempel på hur människor utnyttjar andra. Genomgående motiveringar till påståendet att kinesisk offentlig förvaltning är korrupt var att det ofta rapporteras om i media, att det är allmänt känt, att det är en del av Kinas kulturarv samt att vissa respondenter har egna erfarenheter av korruption. Just korruption återkom även som förklaring till varför respondenter är negativt inställda till offentliga tjänstemän. Till dessas försvar nämndes istället av ett flertal respondenter att de är en del av den lokala gemenskapen, samt att de kan förväntas vara korrupta till respondenternas och andra lokala medborgares favör. Positiva uppfattningar om effektiviteten i offentlig service baserades till sist på snabba leveranser av samhällsservice, medans mer negativa kommentarer kritiserade kvaliteten på densamma främst gällande skola och sjukvård. Även gällande inflödesdimensionen uppgavs ett antal motiveringar. Speciellt positiva attityder gällande möjligheten att påverka genom media föranledde påpekanden om tv- och tidningsrapporter om utbrett missnöje med korrupta tjänstemän som lett till åtalanden, vilket bland annat sades ha skett i Xiangyun. Många av de negativa svaren om folkvalda politikernas möjlighet att påverka gick dessutom hand i hand med påståenden om att dessa inte har någon egentlig makt, utan att det är hos staten och kommunistpartiet som allt egentligt inflytande ligger. Denna motivering förekom intressant nog också på frågan om huruvida de regler och förordningar som styr inflödesdimensionen

efterföljs av staten, om än inte i lika stor utsträckning som på den förstnämnda punkten.

4.2. Kvalitativt Material

Diskussionerna i fokusgrupperna inleddes även de med uttalanden om inflödeslegitimitet, efter vilket inflödeslegitimiteten behandlades. Resultaten var likartade i samtliga fokusgrupper, även om det precis som i den kvantitativa delen skönjdes tydligare missnöje bland respondenterna från Xiangyun. Påståendet att man inte kan lita på alla i sin omgivning bekräftades, och förklarades av respondenter i samtliga fokusgrupper som att man ska vara försiktig när det gäller folk som kommer utifrån den lokala umgängeskretsen. Kategorin utomstående beskrevs vid förfrågan som först och främst den flytande befolkningen, och då särskilt migrantarbetare som inte har någon anknytning till trakten. En återkommande vidareutveckling av denna frekvent förekommande åsikt var att man ska vara försiktig med alla som inte har något form av band till den egna familjeklanen, även om ortsbefolkningen i allmänhet ska betraktas som mer pålitlig än den flytande befolkningen. Näst intill samtliga respondenter var överens om att dessa faktum är negativa, då man påstod att detta gradvist försämrats över de senaste tio åren – till vilket respondenter i fyra av sex fokusgrupper hänvisade till skandaler med fuskprodukter och korruption i offentlig förvaltning som anledning till förändringen. Påståendet gällande tillit till offentliga tjänstemän ledde till en liknande diskussion. På denna punkt uppgavs med liknande motiveringar att man inte bör lita på offentliga tjänstemän annat än om de kommer från orten, alternativt om man har en hållhake på dem i form av antingen pengar eller en relation i tjänstemannens civila liv. De sistnämnda påståendena förekom i samtliga fokusgrupper i Xiangyun, men uteblev i en av fokusgrupperna i Midu. Respondenterna var av delade meningar gällande huruvida detta är bra eller dåligt, då vissa deltagare på båda orterna uppgav att korruption på ett rent personligt plan är eller åtminstone kan vara positivt.

Påståendet att Kina är ett land att vara stolt över hanterades tillsammans med påståendet om att man kan vara stolt över kinesisk offentlig förvaltning, då diskussioner gällande dessa två meningar ofta gick över i varandra. Båda möttes med delade meningar, och ledde till diskussioner mellan deltagarna i alla fokusgrupper bland annat om den inflammerade dispyten med Japan om Diaoyu-öarna i kinesiska sjön, om påståenden om att Kina har förändrats till det sämre, om Kinas historiska arv kontra dess nuvarande ekonomiska utveckling, samt om den vanligt förekommande korruptionen. Gällande den pågående dispyten med Japan om Diaoyu-öarna hävdade ett antal deltagare att Kina visar på svaghet, och att man borde använda militär makt för att hävda Kinas rätt till denna ögrupp. Motargumentet var generellt sett att man bör lita på att Kinas högsta ledare arbetar för landets bästa. Hävdandet att Kina har förändrats till det sämre berörde mer lokala förhållanden, då man i samtliga grupper kom tillbaka till vad som sagts om huruvida människor i ens omgivning kan litas på. Större delen av respondenterna var överens om att människor i Kina är mer själviska idag, och att det är svårt att vara stolt över ett land i vilket klasskillnader bara ökar. Flera respondenter nämnde utöver detta att det kinesiska politiska systemet inte gör tillräckligt för att hjälpa varken äldre, fattiga eller fysiskt handikappade, och att detta i sin tur sänkt deras känslor av stolthet över sitt land. Denna diskussion gick över till att adressera Kinas historiska arv, då en återkommande uppfattning var att flera av dessa utvecklingar skett i takt med och kanske även till följd av Kinas snabba ekonomiska utveckling. En del hävdade i samband med detta påstående att det kinesiska systemet tappat sina traditionella värderingar, allt medans andra påstod att både det historiska arvet och den på senare decennier höga ekonomiska utvecklingen är anledningar till att vara stolt över sitt land. Även diskussioner gällande korrupktion flöt i flera fokusgrupper samman med ovanstående åsikter, dels som bevis på att den kinesiska befolkningens påstådda själviskhet även omfattar det politiska systemet och dels som en anledning i sig att känna annat än stolthet gentemot Kina och dess förvaltning. Samtliga respondenter var vid tillfrågan överens om att man bör vara stolt både över sitt land och dess förvaltning, och att det är beklagligt att det finns så många anledningar att inte vara det.

Påståendet om huruvida kinesisk offentlig förvaltning är effektiv möttes med överhängande medhåll i samtliga fokusgrupper, vilket i sin tur motiverades nästan uteslutande av hänvisningar till ekonomisk utveckling och snabb och tillgänglig samhällsservice. Detta uppfattades däremot inte unisont som någonting positivt. I fyra av sex fokusgrupper tillkom påståenden om att kinesisk offentlig förvaltning bryr sig mer om effektivitet än om kvalitet, vilket påstods vara tydligast inom sjukvården och barnomsorgen. Flera uppgav exempelvis att doktorer vid kinesiska sjukhus ofta ger sina patienter intravenös antibiotika i onödan, för att på så vis förhoppningsvis bota smärre hälsoproblem utan att först behöva ställa en mer tidskrävande diagnos. Gällande barnomsorg påstods istället barnens individuella behov att åsidosättas, samt att okunnig personal anställs istället för utbildade förskollärare. Även påståendet gällande korruption i offentlig förvaltning möttes med medhåll, för att i sin tur leda till oenigheter gällande huruvida korruptionen är något positivt eller negativt. Dessa diskussioner uppstod först och främst i Xiangyun, men förekom även i smärre skala i Midu. Generellt sett skiljdes det mellan två sorters korruption, vilka beskrevs som fördelaktiga överenskommelser mellan en medborgare och en tjänsteman samt tjänstemäns förskingring av offentliga medel. Av dessa tycktes flertalet respondenter mer neutralt inställda till det förstnämnda (vilket stämmer bäst överens med definitionen av korruption i denna uppsats), medans samtliga deltagare var negativt inställda till det senare. Detta till trots uppgav ett överhängande antal deltagare att korruption i offentlig förvaltning är negativt.

På frågorna om utflödeslegimitet uppstod intressant nog färre diskussioner. Påståendet om inflödesdimensionens existens möttes med näst intill unisont medhåll i samtliga fokusgrupper, efter vilket hänvisningar till de demokratiska inslagen på lägsta nivå i det kinesiska systemet följde. Liknande enhällighet uppstod som svar på frågan om inflödesdimensionen är ett positivt inslag i det kinesiska politiska systemet. Detsamma gällde frågan om huruvida inflödesdimensionen fungerar bra, huruvida de lagar och förordningar som reglerar inflödesdimensionen efterföljs av den kinesiska staten samt huruvida valresultat på lokal nivå är respekterade i Kina. Ett fåtal individer, samtliga i Xiangyun, påpekade

däremot att den kinesiska staten följer lagar och förordningar samt respekterar valresultatet enbart för att samtliga dessa element främjar systemet mer än det gör medborgarna. Även påståendet om att kinesiska folkvalda politiker inte har något inflytande möttes av medhåll, med hänvisningar till antingen kommunistpartiet eller offentliga tjänstemän (som nödvändigtvis är medlemmar i kommunistpartiet) som den faktiska makten även på lokal nivå. Uppfattningar varierade gällande huruvida detta är någonting positivt eller negativt, men positiva attityder dominerade. Detta motiverades vid efterfrågan dels av antagandet att de som innehar den faktiska makten är mer kunniga än de folkvalda, samt dels av hänvisningar till tidigare diskussioner om den kinesiska befolkningens själviskhet. I två av fokusgrupperna i Xiangyun ledde snarlika kommentarer till diskussioner om huruvida offentliga tjänstemän också är själviska, samt huruvida de hindras eller ej att utnyttja sin makt till egen fördel av kommunistpartiet. Påståendet om möjlighet till påverkning via media ledde till störst spridning på svaren, då ett antal individer framhävde hur man på grund av det politiska systemets kontroll över media i Kina enbart kan påverka inom tillåtna områden på denna punkt. Andra höll inte med och hänvisade till medias inverkan på händelser i Kina, bland vilka återkommande hänvisningar gjordes till ett korruptionsmål mot en offentlig tjänsteman i Xiangyun. Även på frågan om huruvida medias möjlighet till påverkan är av godo eller ondo rådde delade meningar, men negativa uppfattningar dominerade. Till dennas inflödeskanals försvar nämndes möjligheten till att genom media sprida folkets åsikter. Ett relativt frekvent motargument till detta var först och främst återigen att det ger okunniga medborgare en möjlighet att utöva inflytande över det politiska systemet, men också att det ger större möjlighet till mer bemedlade medborgare att göra sig hörda än de fattiga – vilket påstods vara oundvikligt, då man generellt sett var överens om att allt kan köpas för pengar i dagens Kina.

5. Slutsatser & Diskussion

Den repeterande kvantitativa undersökningen uppfyllde sitt syfte dels i hur den bekräftade ett antal av denna studies grundantaganden, samt dels i hur den bidrog med material för de uppföljande fokusgruppsdiskussionerna. För det första bekräftas hög legitimitet i offentlig förvaltning på orterna Xiangyun och Midu i Yunnan, Kina. I en jämförelse med resultatet från undertecknads tidigare studie av inflödeslegitimitet i Xiangyun och Midu i *Kultur, Nationalism och Korruption* (2013) så ser man dessutom klara skillnader på näst intill samtliga punkter, även om resultatet av båda studierna var överhängande positivt. Mer specifikt uppmättes en relativt stor mängd negativa svar på frågor 1 och 6 om tillit, vilket reser frågetecken gällande relevansen av både den oberoende variabeln kultur, den oberoende variabeln nationalism och den mellanliggande variabeln tillit till offentliga tjänstemän för förvaltningslegitimiteten. Respondenterna var särskilt negativa på fråga 1, på vilken nästan dubbelt så många negativa svar uppmättes i jämförelse men den föreliggande undersökningen. Även attityderna på frågor 2 och 3, också gällande nationalistiska känslor, samt fråga 4, rörande den offentliga förvaltningens effektivitet, var märkbart svagare än den föregående studiens. Resultatet på fråga 5, om korruption i offentlig förvaltning, stod i skarp kontrast till dessa svar i hur fler än i den tidigare undersökningen ansåg att Kinas offentliga förvaltning är korrupt. Dessa skillnader styrker grundantagandet om ett generationsskifte i Kina, vilket likt Wangs observationer (2008) tycks om inte ha suddat ut det politiska systemets legitimitet så åtminstone försvagat den i jämförelse med äldre generationer. I synnerhet tycks det som om kulturella och nationalistiska värderingar har en desto mindre betydelse för unga kineser än vad den haft i tidigare generationer. Detta skulle i sin tur till synes kunna länkas till den ökade medvetenheten om korruption, vilket i sådana fall skulle indikera ett förhållande mellan medborgarnas medvetenhet om korruptionens förekomst och legitimitet i offentlig förvaltning. Tar man däremot i åtanke att även den äldre generationen uppmättes som väldigt medveten om korruptionens existens så tycks detta mindre trovärdigt. Detta stämmer dessutom överens med Holbig & Gilleys

hävdande att kinesiska medborgare inte nödvändigtvis uppfattar korruption som något negativt (2010). Med dessa påståenden i åtanke så ligger det närmare till hands att anta att den urholkning av traditionella värderingar som Norris & Inglehart associerar med samhällsutveckling (2001) har börjat sätta in, vilket i sin tur sakta men säkert har kommit att underminera den stabila bas av kultur och nationalism på vilken Xiangyuns och Midus (och möjligtvis Kina i allmänhets) offentliga legitimitet hittills har vilat. Här kan Kinas alltjämt ökande utbyte med andra länder tänkas spela in, då detta skulle kunna föranleda ökad medvetenhet bland yngre människor om alternativ till den kinesiska modellen. Lika väl skulle det kunna handla om stigande förväntningar i takt med det kinesiska samhällets ekonomiska utveckling, vilket för övrigt de förekommande kommentarerna om att offentlig service i Xiangyun och Midu inte är tillfredsställande kvalitetsmässigt mycket riktigt tycks visa vara fallet. Att just svaren om tillit är extra låga förklaras förmodligen av just precis de nyheter om fusk och korruption som respondenterna hänvisar till, medans en förklaring till varför denna svacka inte även omfattar offentliga tjänstemän skulle kunna vara att det trots allt är staten och förvaltningen som har bekämpat just dessa tendenser. Om så är fallet tycks möjligheten att den kinesiska staten drar uppmärksamhet till just sådana företeelser för att undvika missnöje med andra aspekter av dess styre som en påtaglig möjlighet. I övrigt var resultaten även denna gång generellt sett positivare i Midu än i Xiangyun, vilket åtminstone delvis stärker den föreliggande undersökningens resultat. Den återkommande hänvisningen till ett korruptionsmål av något slag i Xiangyun, i vilken för övrigt media påstods haft en roll, tycks vara den mest troliga förklaringen till detta resultat.

Gällande frågorna om inflödeslegitimitet så var samtliga respondenter överens om att det existerar en inflödesdimension i det kinesiska politiska systemet. Även här var svaren generellt sett positiva, även om respondenter från Midu återigen tycks ha högre tankar om det politiska systemet på samtliga punkter än respondenter från Xiangyun. Dessa skillnader åsido tycks kinesiska medborgare på båda orterna vara positiva till det rådande systemet, bortsett endast från deras tilltro till de folkvalda politikernas möjlighet att på något vis påverka politiken. I skarp kontrast till

detta är hur de motiveringar som uppgavs tycks visa på en medvetenhet också om att inflödesdimensionen är begränsad, och att den på många vis kontrolleras av det fortfarande så dominerande kommunistpartiet. Huruvida kinesiska medborgare i Xiangyun och Midu anser att detta är av ondo eller av godo avgörs inte helt och hållet av svarsstatistiken, även om de övergripande positiva svaren på frågan om huruvida inflödesdimensionen fungerar bra kan tyckas syfta på positiva attityder gentemot inflödessystemet som helhet. Oklarheten på denna punkt är däremot av ringa betydelse, då syftet med den kvantitativa delen var att skapa material för de uppföljande diskussionerna i fokusgrupper. Svaret på forskningsfrågan om huruvida kinesiska medborgare i Xiangyun och Midu över huvud taget är medvetna om det kinesiska politiska systemets inflödesdimension är med andra ord besvarad, men för att avgöra den roll detta inflöde har eller inte har för den kinesiska statens helhetslegitimitet så behöver man granska vad som sades i fokusgrupperna.

Där den kvantitativa delstudien bekräftade det kinesiska politiska systemets inflödesdimension förringar den kvalitativa studien densamma. Trots fortsatta skillnader mellan respondenter i Xiangyun och Midu så uppmättes övervägande positiva attityder gentemot inflödesdimensionen, dess av respondenterna klart och tydligt erkända brister till trots. I korthet tycks det som att unga kineser i Xiangyun och Midu förkastar idén om folkstyre i västerländsk demokratisk mening, till fördel för ett system som sköts av individer som har den specialistkunskap som krävs för politiska ämbeten. Denna inställning stämmer överens med Holbig & Gilleys slutsatser om just den kinesiska systemlegitimitetens delvist bottnande i offentliga tjänstemäns specialistkompetens, vilken påstås vara uppskattad av kinesiska medborgare (2010). Den tycks dessutom tycks gå hand i hand med en misstro gentemot andra medborgare, som förmodas inte bara vara för okunniga utan också för själviska för att kunna tillåtas utöva inflytande över politiken och samhället. Läger man till attityderna gentemot korruption i offentlig förvaltning till dessa resultat så kan viss en viss grad av elitism skönjas bland respondenterna. Man värderar till synes politiska ledare i termer av expertkunskaper och kompetens (med okunskap och inkompetens som de oönskade motsatserna), och tycks i och med detta dela en vision

om en teknokrati eller ett expertstyre snarare än ett demokratiskt samhälle. Att inflödesdimensionen är reglerad till det politiska systemets fördel uppfattas således som försvarlig, medans folkvalda politikernas bristande förmåga att faktiskt nämnvärt kunna påverka politiken ses som självklarlig. Möjligheten till att påverka genom media tycks med detta i åtanke ses nästan som ett hot mot etablissemangen, då ett flertal respondenter uttrycker oro över att det skulle öppna för ytterligare ett sätt för egenintresserade medborgare att tillförskansas sig oförtjänt inflytande. Dessa uppfattningar kan i och för sig tyckas ligga i linje med vad det kinesiska systemet skulle finna önskvärt, av vilken anledning det tåls att undras över huruvida respondenterna varit ärliga i sina svar. Tar man däremot i akt att dessa uppfattningar stöds dels av Holbig & Gilley i deras studie av legitimitet i offentlig förvaltning (2010) samt dels av Yums (1998) och Ball & Dagers (2011) totalitära definitioner av de oberoende variablerna konfucianism respektive nationalism, så tycks istället respondenternas pålitlighet stärkas. Att ett fåtal cyniska respondenter går emot dessa åsikter stärker dessutom det övergripande intrycket av generationsskillnader mellan åldersgrupperna över och under 30. Det tycks nämligen rimligt att tro att de mer kritiska individerna i den yngre generationen på inflödessidan av undersökningen även representerar de mer negativa elementen i samma generationen på utflödessidan. Med detta i åtanke ligger det nära till hands att tro att starkare resultat till det kinesiska politiska systemets favör skulle uppges i en studie av inflödeslegitimiteten hos individer av den äldre generationen, och att de mer tveksamma personerna i denna undersökning utgör den begränsade del av befolkningen som ställer sig kritiskt till det existerande systemet. Varför är det svårt att spekulera i, då problematiken gällande dokumentation av information såsom kön och utbildningsgrad nödvändigtvis avstås från även i fokusgrupperna. Möjliga förklaringar vore exempelvis högre utbildning, utbyte med länder i vilka andra förhållanden råder eller flera negativa erfarenheter av det inhemska systemet. Med tanke på dels att högre negativitet på näst intill samtliga punkter uppmätts i Xiangyun, samt att återkommande hänvisningar gjorts till ett korruptionsmål mot en offentlig tjänstemän som ska ha skett på denna ort, så vore det rimligt att den sistnämnda faktorn åtminstone utgör en av förklaringarna till den

svagare helhetslegitimiteten i Xiangyun. Det faktum att undertecknad i skrivande stund inte har nämnvärd insikt i detta omtalade fall problematiserar däremot att dra ytterligare slutsatser på denna punkt, eller att för den delen teoretisera om det vis på vilket ett sådant fall kan ha haft vidare konsekvenser för systemlegitimiteten i området.

I och med att man ger stöd till snarare än ifrågasätter kinesiska medborgares begränsade möjligheter till att påverka politiken så genereras automatiskt mer fokus på utflödessidan av det politiska systemet. Det är därför föga förvånande att det är på denna punkt som respondenterna är som mest kritiska. Särskilt uppmärksammas samma självskhet bland kinesiska medborgare som omnämnts som orsak till motståndet till folkstyret. Detta återges vid sidan av andra motiveringar som skäl både till misstro mot främlingar och utomstående och till minskad stolthet över det kinesiska systemet, vilket i sin tur föranleder misstro gentemot offentliga tjänstemän. Tillsammans med den ökande medvetenheten om korruption i offentlig förvaltning så är det inte konstigt att yngre medborgare har börjat ifrågasätta förvaltningen, deras tendens att förlita sig på denne för styrning av det politiska systemet till trots. Uppfattningar om förvaltningens bristande kvalitet tycks i sin tur spä på dessa uppfattningar, även om effektivitet fortfarande uppfattas av en majoritet som en positiv aspekt av det politiska systemet. Här kan man kanske förvänta sig ytterligare försämringar av den i övrigt fortsatt starka offentliga legitimiteten framöver. Med landet Kinas fortsatt höga tillväxt i åtanke vore det nämligen högst rimligt att anta att medborgare i orter som Xiangyun och Midu kommer att ställa högre och högre kvalitetsmässiga krav på samhällsservice inom de kommande åren. Motsatt denna förutsägelse är den kinesiska centralmaktens uttalade kamp mot korruptionen, vilken i sammanhanget mycket riktigt skulle kunna vara ett försök att åtgärda ett faktiskt problem som kan komma att åtgärda den långsamt sjunkande legitimiteten för den offentliga sektorn. Den skulle däremot lika väl kunna vara ett sätt att dra uppmärksamhet från det politiska systemets andra tillkortakommanden, för att således enbart lova förändring på ett problemområde som den kinesiska staten tjänar snarare än förlorar på att åtgärda.

Detta vore högst intressant om man går tillbaka till Eastons teorier om nivåstöd, då man som tidigare nämnts skulle kunna skilja den mer generella och diffusa förvaltningen från de mer specifika offentliga tjänstemännen (1965). Att medvetet kanalisera politiskt missnöje mot enskilda korrupta politiker vore nämligen att hålla kritik mot det politiska systemet separerad från systemet i sig, då det framför det indirekta meddelandet till befolkningen att det är vissa enskilda tjänstemän snarare än det politiska systemet som skapar problem för hela landet. Detta lär i sin tur inte bara bibehålla det politiska systemets legitimitet, utan även motverka mer öppna och uppenbara uttryck för politiskt missnöje. Politiska demonstrationer och liknande motmedel skulle nämligen knappast förekomma mot korrupta tjänstemän i den grad som de skulle göras om medborgarna krävt mer generella och övergripande förändringar – såsom exempelvis demokrati. Med tanke på hur väl de till synes vanligt förekommande tonvikt på expertis och kompetens hos tjänstemän gällande Kinas inflödessystem dessutom kan påstås bygga upp mot just ilska gentemot korrupta tjänstemän så tåls denna möjliga förklaring att funderas på, även om vidare studier vore nödvändiga för att bekräfta eller refutera den.

Att unga medborgare i Xiangyun och Midu är medvetna om det kinesiska politiska systemets inflödesdimension råder det efter denna studie ingen som helst tvekan om. Ej heller finns det några tvivel om att denna inflödesdimension föranleder en form av inflödeslegitimitet, vilken i jämförelse med utflödeslegitimiteten har förblivit hög även i yngre generationer på orterna i fråga. Den grad till vilken inflödeslegitimiteten kan anses bidra till helhetslegitimiteten är det svårare att ge ett specifikt svar på, men det kan uppskattningsvis skönjas i hur respondenter i denna studie både anser och påstår sig föredra att den huvudsakliga politiska makten ligger hos den offentliga förvaltningen. I och med detta frekventa erkännande måste man förmoda att inflödeslegitimiteten är av mindre vikt, medans utflödeslegitimiteten är vad som först och främst påverkar den kinesiska statens ställning på lokal nivå. Tar man detta i akt så är det föga förvånande att de av respondenterna påstådda tidigare problemen inom förvaltningen i Xiangyun haft skönjbara konsekvenser för lokalbefolkningens attityder gentemot det politiska

systemet, medans vad som i grund och botten är samma system åtnjuter jämförelsevis högre legitimitet i det hittills mer problemfria Midu. Denna betraktelse möjliggör dessutom att den kinesiska statens legitimitet mycket riktigt är förankrad på lokal nivå, och att högre nivåers legitimitet både på inflödes- och utflödessidan är om inte helt beroende så åtminstone stödd av attityder överförda från lokal nivå. Det finns däremot inte tillräckligt med stöd för att med säkerhet kunna göra ett sådant antagande i denna undersökning, utan detta skulle i sådana fall behöva undersökas närmare i en vidare studie.

Utan att vilja dra alltför vidsträckta slutsatser baserade på denna lokala fallstudie så visar denna studies resultat till sist även på logiken i den kinesiska förvaltningens prioritering av kampanjen mot korruption inom det politiska systemet. I Xiangyun och Midu tycks detta tillvägagångssätt nämligen vara det rimligast möjliga sätt på vilket det kinesiska etablissemanget skulle kunna upprätthålla sin hittills höga legitimitet, medans det snarare tycks som att ökad demokratisering skulle leda till det motsatta resultatet. Frågan är bara i vilken utsträckning detta gäller för den kinesiska befolkningen i allmänhet, samt huruvida det verkligen är den kinesiska staten som motverkar korruption på grund av medborgarnas sjunkande förtroende för förvaltningen. Alternativt skulle nämligen det sjunkande förtroendet för förvaltningen kunna bottna i den kinesiska statens uppmärksammande av just korruption, vilken i sin tur föranleder frågan om resultatet av denna studie skulle blivit detsamma om kinesiska statsmäns problematisering av korruption aldrig hade skett så öppet och frekvent som det gjorts över de senaste åren.

Referenser:

Litteratur och Artiklar:

- Altgård, A. (2013) "Kultur, Nationalism och Korruption: En Studie av Offentlig Legitimitet i Kina." Högskolan Dalarna.
- Ball, T. & Dagger, R. (2011), Political ideologies and the democratic ideal. Boston: Longman
- Bates, B. & Wang, C. "Online Public Sphere and Democracy in China." Renmin University of China, PRC.
- Bäck, H. (2008) "Den Svenska Politiken." Malmö, Liber.
- Easton, D. (1965) "A Systems Analysis of Political Life," New York U.A.
- Easton, D. (1975) "A Reassessment of the Concept of Political Support," The British Journal of Political Science, Vol. 5. Sid. 435-57
- Esaisasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H. & Wägnerud, L. Metodpraktikan: Konsten att Studera Samhälle, Individ och Marknad. Nordstedts Juridik AB.
- Holbig, H. & Gilley, B. (2010) Reclaiming Legitimacy in China. Politics and Policy 38 (3), Sid. 395-422.
- Kurer, O. (2005) "Corruption; an Alternative Approach to its Definition and Measurement." Political Studies, 53 (1), Sid. 222-239.
- Lindahl, R. (2009) "Utländska Politiska System." SNS Förlag.
- Mishler, W. & Rose, R. (1998) Democracy and its Alternatives: Understanding Post-Communist Societies. John Hopkins University Press.
- Norris, P. (1999) "Introduction: The Growth of Critical Citizens" Critical Citizens. Global Support for Democratic Governance. Oxford University Press, Sid. 1-27.
- Norris, P. & Inglehart, R. (2001) Women and Democracy: Cultural Obstacles to Equal Representation. Journal of Democracy, July (3), Sid. 126-140.
- Putnam, R. (1993) Making Democracy Work: Civic Traditions in Modern Italy. Princeton University Press.

- Roninger, L. "Political Clientelism; Democracy and Market Economy." *Comparive Politics*, 36 (3), Sid. 353-375 .
- Rothstein, B. (2010) "Politik som Organisation: Förvaltningspolitikens Grundproblem." SNS Förlag.
- Shi, T. (1999) "Village Committee Elections in China: Institutional Tactics for Democracy". *World Politics* 51 (3) Sid. 385-412.
- Tan, T. (2010) "Socialism Qua Civilisation Encounters the Confucian Tradition: Morality, Power and Social Structure in Bridge Village, Hunan Province, China." Max Planck Institute for Social Anthropology Studies, Halle/Saale.
- Wang, Z. "Generational Shifts and its Impacts on Regime Legitimacy in China." The University of Nottingham: China Policy Institute
- Yum, J. O. (1998) "The Impact of Confucianism on Interpersonal Relationships and Communication Patterns in East Asia." *Communication Monographs* 55 (4).
- Yu, K. (2008) "Democracy in China: Challenge or Opportunity?". The Brookings Institution.
- Zheng, Y. & Wu, G. (2005) "Information Technology, Public Space, and Collective Action in China." *Comparative Political Studies* 2005; 38 (5), Sid. 507-536.

Elektroniska Källor:

- BBC News (2010) "David Cameron Urges China to Embrace Democracy." (Hämtad 2013-02-19)
<http://www.bbc.co.uk/news/business-11723838>
- DN. (2011) "Korruption Stort Hot mot Kinas Styre" (Hämtad 2013-01-09)
<http://www.dn.se/nyheter/varlden/korruption-stort-hot-mot-kinas-styre>
- Expressen. (2011) . "Hu Jintao Varnar för Korruptionen i Kina" (Hämtad 2013-01-08) <http://www.expressen.se/nyheter/hu-jintao-varnar-for-korruptionen-i-kina/>
- Finansliv. (2012) "Slut på Korruptionen I Kina. Eller?" (Hämtad 2013-01-10)
<http://www.finansliv.se/joeolsson/slut-pa-korruption-i-kina-eller/>

- Fokus. (2013) "Den Nakna Korruptionen." (Hämtad 2013-03-05)
<http://www.fokus.se/2013/03/den-nakna-korruptionen/>
- Saich, T. (2011) "Chinese Governance Seen through the People's Eyes." (Hämtad 2012-11-17) <http://www.eastasiaforum.org/2011/07/24/chinese-governance-seen-through-the-people-s-eyes/>
- Pew Global Attitudes Project. (2012) "Growing Concerns in China about Inequality and Corruption." (Hämtad 2012-11-15).
<http://www.pewglobal.org/2012/10/16/growing-concerns-in-china-about-inequality-corruption/>
- Pew Global Attitudes Project. (2011) "Upbeat Chinese Public may not be Primed for a Jasmine Revolution." (Hämtad 2012-11-27)
<http://www.pewglobal.org/2011/03/31/upbeat-chinese-public-may-not-be-primed-for-a-jasmine-revolution/>
- Saich, T. (2011) "Chinese Governance Seen through the People's Eyes." (Hämtad 2012-11-17) <http://www.eastasiaforum.org/2011/07/24/chinese-governance-seen-through-the-people-s-eyes/>
- Rysslands Röst. (2013) "Clinton: Kina Odemokratisk Stat." (Hämtad 2013-02-19)
http://swedish.ruvr.ru/2013_02_01/Clinton-Kina-odemokratisk-stat/
- The Financial Times, Ltd. (2013) "China's Leaders Must Embrace Democracy." (Hämtad 2013-02-19)
<http://www.ft.com/cms/s/0/5d992eea-2e6f-11e2-8f7a00144feabdc0.html#axzz2LKOO0pXc>

35

Bilaga 1 - Analysredskap

Utflydeslegitimitet

1. Litar du på människor i din omgivning?
2. Är du stolt över ditt land?
3. Är du stolt över kinesisk offentlig förvaltning?
4. Anser du att kinesisk offentlig förvaltning är effektiv?
5. Anser du att kinesisk offentlig förvaltning är korrupt?
6. Litar du på offentliga tjänstemän i din omgivning?

Inflydeslegitimitet:

1. Anser du att det finns en inflödesdimension i det kinesiska politiska systemet?
2. Anser du att denna inflödesdimension fungerar bra?
3. Anser du att de lagar och förordningar gällande folkets möjligheter till att påverka det politiska systemet efterföljs?
4. Anser du att det är möjligt att påverka det kinesiska politiska systemet genom de folkvalda politikerna?
5. Anser du att det är möjligt att påverka den kinesiska politiska systemet genom media?
6. Anser du att valresultat i Kina är respekterade?

Exempel, frågeformulär:

Litar du på människor i din omgivning? Inte Alls Delvis Ganska Mycket Mycket -- - + ++	Kortfattad motivering:
Är du stolt över ditt land? Inte Alls Delvis Ganska Mycket Mycket -- - + ++	Kortfattad motivering:

Bilaga 1 – Statistik Frågeformulär, Samtliga Svar

Notera att frågorna i tabellerna anges i samma ordning som i bilaga 1.

Utfloädeslegitimitet

Fråga ↓ Frekvens →	--	-	+	++	Total
1.	10	21	42	27	100
2.	22	24	42	12	100
3.	14	30	46	10	100
4.	6	35	49	11	100
5.	0	15	48	37	100
6.	9	33	35	23	100

Inflödeslegitimitet

Fråga ↓ Frekvens: →	--	-	+	++	Totalt:
1.	Nej	0	Ja	100	100
2.	6	27	38	29	100
3.	11	24	46	19	100
4.	29	43	28	0	100
5.	5	19	47	29	100
6.	0	23	41	36	100

Bilaga 1 – Statistik Frågeformulär, Xiangyun

Notera att frågorna i tabellerna anges i samma ordning som i bilaga 1.

Utfloreslegitimitet

Fråga ↓ Frekvens →	--	-	+	++	Total
1.	7	14	26	3	50
2.	15	17	16	2	50
3.	8	16	24	2	50
4.	4	15	28	3	50
5.	0	6	22	22	50
6.	8	21	12	9	50

Inflödeslegitimitet

Fråga ↓ Frekvens: →	--	-	+	++	Totalt:
1.	Nej:	0	Ja:	50	50
2.	4	18	19	9	50
3.	6	17	21	6	50
4.	17	23	10	0	50
5.	0	14	19	13	50
6.	0	15	28	7	50

Bilaga 3 – Statistik Frågeformulär, Midu

Notera att frågorna i tabellerna anges i samma ordning som i bilaga 1.

Utfloädeslegitimitet

Fråga; Frekvens: →	--	-	+	++	Total
1.	3	7	16	24	50
2.	7	7	26	10	50
3.	6	14	22	8	50
4.	2	22	19	7	50
5.	0	9	26	15	50
6.	1	12	23	14	50

Inflödeslegitimitet

Fråga; Frekvens: →	--	-	+	++	Totalt:
1.	Nej:	0	Ja:	50	50
2.	2	9	19	20	50
3.	5	7	25	13	50
4.	12	20	18	0	50
5.	1	5	28	16	50
6.	0	8	13	29	50

Bilaga 4, Fokusgrupper

Inflödeslegitimitet

1. Man kan inte lita på alla i sin omgivning.
2. Kina är ett land att vara stolt över.
3. Man kan vara stolt över kinesisk offentlig förvaltning.
4. Kinesisk offentlig förvaltning är effektiv.
5. Kinesisk offentlig förvaltning är korrupt.
6. Man kan lita på offentliga tjänstemän.

Utflydeslegitimitet

1. Det existerar en inflödesdimension i det kinesiska politiska systemet.
2. Inflödesdimensionen i det kinesiska politiska systemet fungerar bra.
3. De lagar och förordningar som reglerar inflödesdimensionen i det kinesiska politiska systemet efterföljs alltid av den kinesiska staten.
4. Det går inte att påverka det kinesiska politiska systemet genom de folkvalda politikerna.
5. Det är möjligt att påverka det kinesiska politiska systemet genom media.
6. Valresultat i det kinesiska politiska systemet är respekterade.